

Előfizetési díj:
Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., fél-évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egyes szám 10 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeres. (Széchenyi tér).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
Egy öt-hasados petit sor egyszeri megjelenésért 8 krt többszöri megjelenésért árlengedés adatik. Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyílt tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda:
Ferenciek utczája 22.sz.1 emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blahorn Antal úr a városi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Fesztli Károly úr könyvkötő üzletében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:
Taisz Mihály nyomdájában Majláth-tér 2. szám alatt.

A bélyeg zsarolás.

A bélyeg és illetéktörvény megváltoztatására, illetőleg és valódi nevén nevezve: a bélyeg és illetékek emelésére a pénzügyminiszteriumban már folynak a munkálatok.

Mindazon szigorító rendszabályok, miket már Széll pénzügyminiszter törvényerőre emeltetett, újra előterjesztettek és megváltoztattak. Ezeket kivül felemeltetik az adó a kártya és a hirdetési bélyegnél és fokozatos bélyegadó tervezetük az ingatlanokra vonatkozó telekkönyvi kérvényeknél is. — A vagyon átruházási és örökségi illeték felemelése kivált az ingóságoknál szinte törvénnyel van, azonfelül pedig az illetékek tarifáját egybehangzásba akarják hozni a kereskedelmi törvény, az új perrendtartás, a gyámügyi és bagatell törvényekkel, azaz, hogy itt is, a hol csak ürügyet találnak, emelni fogják a tarifát.

Három millió évi jövedék emelést remél ezekből a mondva csinált pénzügyminiszter.

Ezen reményében azonban alighanem csalatkozni fog, mert már azon ponton állunk, hogy a bélyegdíj és illetékek emelése az abból jövedéknek apadását fogja következésképp maga után vonni.

A bélyegdíj a törvénykezés és közigazgatási ügyekben amugy is a netovábbig van felcsigázva, a közvetlen illetékek magassága, — az illeték részbeni elengedésének kizárása bizonyos éveken belül egymás után létrejött vagyon átruházások után amugy is már nagyban akadályozza az ingatlanok forgalmát, a kivetésnek nemcsak könnyörtelensége, hanem legtöbb esetben törvényellenessége, a végrehajtás foganatosítása a felszólalások elintézésének bezárása előtt már is ezen adót nálunk kétszer oly terhessé tette, mint ugyanazt az osztrák tartományok boldog polgárai érzik.

Azonban minderről a mi financz kapacitásainknak ott a központban fogalmuk sincsen, a százezernyi felfolyamodások csak fizetési renitentiából erednek szerintök, pedig száz és százezernyi törvényellenes kivetés felszólalás nélkül marad, mert 2—5 frtnyi többletért nem érdemes felszólalni, a felszólalás maga is költségbe kerül és a felszólaló még sem kerül ki a végre-

hajtást, mert panasza évekig elintézetlen marad.

A hitel, mennyiben még egy kevés volt, a bélyeg zsarolás által egészen tönkre tétetik, most már csak oly ügyvéd vállalkozhatik, megfelelő bélyegdíj ellenében, megfelelő behajtására, ki a temérdek veszteséget, mit a követelések beszedhetlensége következtében szenved, más oldalról üzött embertelen nyuzással képes helyrehozni, általában ott vagyunk már, hogy a fenálló adóssági és más követelések nagyobb részben bepereletlenül maradnak, a hitelező inkább meg sem kíséri követeléseinek behajtását, sem hogy még reá fizessen bélyeg és illetékek czime alatt.

A hitelező marasztaltatja adósságát, ez meg sem jelenik a tárgyaláson, ha az itéleti illetéket bélyegben kell leróni, a felperes röjja azt egészen le az alperes helyett is, a végrehajtásnál azt látja, hogy elkésett, mert az adós addig, míg ügye a bíróságnál késett, magát birtoktalanná tette, elveszett a kisebb és nagyobb bélyeg és végrehajtási költség is a tökével együtt; — ha az itéleti illeték közvetlen fizetendő, kivetik azt a pervesztes alperesre rendszerint, de be nem szedik, mert az adóvégrehajtó nem tud végrehajtási alapot találni, — ha a hitelező talál egy kis végrehajtási alapot is ismét költsékezik bélyegre, végrehajtási díjakra, akkor a mi pénz befolyik, az orra elől elkapdossa a fiuáncz, mert most már a bíróságok főfeladata nem az igazságszolgáltatás, hanem a bélyeg és illetékek fokozása és úgy látszik, erre terjed ki legfontosabb utasításuk, mert nem volt a Bach korszakban Magyarországon oly buzgó fiuáncz, mint minők most a bírósági hivatalnokok általában.

Nincs egy adósnom, mely annyit elkeseredést szült volna már, mint nálunk a bélyeg és illeték a magyar (?) kormányzás ideje óta, a minek nagy részét a kivetés helytelensége és a felszólalások elintézésének késedelme, a végrehajtásnak drákói szigora és e mellett elkövetett megszámlálhatlan visszaélés okozza, de ezen bajokon segíteni esze ágában sincsen a pénzügyésrségnek.

A pénzügyi a bírósági tisztviselő, ki soha sem volt ügyvéd, nem képes felfogni azt, hogy általában

nálunk a bélyegdíjakat nem a perlekedő felek, hanem az ügyvéd fizeti, hogy jövedelmének több mint a felét a bélyeg felemészti, — nem gondolja meg, hogy a már felezett jövedelem újra tizszázalékos jövedelmi, általános jövedelmi pót- és községi, ugy kamarai adó alá vonatik, nem egy, számtalan esetben a bíróság megállapított költség és munkadíj együttesen nem ulti meg a készpénz kiadást, mit az ügyvéd csak bélyegre tett, amde az ily bírák restek összeadni a feljegyzett bélyegcontót, de a leletezésre, arra minden időben nagyon készségesek voltak.

A bélyegdíjak és illetékek fel-emelése azt fogja eredményezni, hogy nem fog ügyvéd találkozni megfelelő előleg nélkül perindításra, közigazgatási állapotaink pedig olyanok, hogy akkor a jogos követelések alig egy harmada lesz érvényesítve, a mi csak a rozlektü adósok javára és a jólektü hitelezők vesztere megy, mert a vérszívó uszoras mindig fog találni és talál is utat, módot követeléseinek és behajtásának biztosítására.

Hová fog jutni amugy is zilált társadalmunk akkor?

Annyi azonban már most is bizonyos, hogy a pénzügyminiszter tévesen vár három millió bevételi többletet, mert a bélyegadó további fokozása a bevétel megfogratkozását fogja eredményezni.

— A delegációk esütörtökön
délután 5 órakor tartották első összejövetelüket. Andrassy Gyula gróf Hoffman báró pénzügyi miniszter és a hadügyminiszter megfelelő irodai kísérettel szerdán este érkeztek a fővárosba.

— A kir. tábla decentralizációja ügyben folyton tartanak tárgyalásokat a kormány és a felső bíróságok kiváló tagjai közt. Most már csak a területi kérdések megoldása képezi az egyetlen megoldandó feladatot.

— Leszámolás Horváth-Szlavonországgal. — A számszék által bemutatott újabb adatok szerint Magyarország Horvátországra felfizetett 1873-ban 4,668,823 frt 58 krt, 1874-ben 4,741,246 frt 15 és fél krt, 1875-ben 4,523,902 frt 82 és fél krt. Három év alatt összesen 13,933,972 frt 56 kr.

— A fővárosi iparosok az adó terhes és igazságtalan mértéke által, amint az az adófelügyelőség rajok róttá, elkeserítve, népes értekezletet tartottak, melyen felsorolva sérelmeiket, hosszas, élénk vita után abban állapodtak meg, hogy egy iv tétessék ki a kör helyiségében, melyre kiki jegyezze fel nevét, ki a rája rött

Fásult közönnyel álltam a törvény-szék előtt, az én életem gyermekeim halálával már befejeződött, azóta minden percz csak kínos, lassu haldoklás volt.

Az ügyész halálbüntetést kért ellenem kimondatni. Szembenem az öröm könyve csillogott s titkos hő imában kértem a gondviselést a halálbüntetés kimondásáért.

Hit remény! Óhajom nem teljesült, a halál öröm, boldogság lett volna reám nézve, nem büntetés, a bűnöst pedig büntetni kell.

Életfogytiglan való súlyos börtönre ítéltettem.

Fásult közönnyomben ismét visszaestem. Öntudatlanul engedém magam börtönömbé visszavezettetni. Körülöttem fegyveres örök lépdelték. A város söpredéke ünnepeit ulti. Nyomról, nyomra kísért s ujjal mutogatott reám. Hogyne. Egy ügyvédet, ki néhány hó előtt elsőrangú szerepet vitt a városban, életfogytiglan való börtönre ítélve látni, nem mindennapi látvány.

Útunk templom mellett vitt el. A templom nyitva volt s előtte kocsik álltak, feltekinték. Násznépet láttam magam előtt. A templom téréből két alak lépett ki, két alak, kiknek látásánál minden vérem szívemre tolt s kezem görcsösen összeszorult.

A két alak nóm és egykori segédem volt. Egymás karján lépdelték s kocsiba tilve elhajattak, egy pillantásra sem méltatva gazságnk áldozatát.

adót terhesnek találja. Ez az iv aztán a keresk. kamarához tétessék át egy átirat kapcsában oly kéressel, adjon felvilágosítást a kamara, mit lehetne minden egyes esetben a törvény keretén belül tenni.

— Tizenkét éve már hogy a közösügy és hazudott paritás fertőjében vergődünk és e tizenkét év még arra sem volt elég idő, hogy legalább külsőleg a dualismus és paritás fennen hangzgatott elve kifejezésre jusson. — A mint a „Bukaresti H.“-ből olvassuk ott az osztrák-magyar (?) konzul még mindig a „Kais. K.önig. General consulat in der Walachei“ köriratu sasos pecsétet használja, a feliratok németek, a magyarnak még nyoma sincsen, holott pedig a magyar állampolgár túlnyomó számban van az osztrák felett Romániában. — Az is igen jellemző ezen konzulaturra nézve, hogy a taksa és más fizetéseknek még mindig pengő pénzben számít és megfizeteti azokat aranyban, úgy hogy a szegény magyar mindig tetemesben többet fizet, no de azért kap olyan védelmet, mely a zerussal egyenlő. — A magyar most csak arra való, hogy fizessen.

— A „törvényjavaslat a kir. közjegyzői díjakról,“ melyet az igazságügyminiszter nyújtott be, 27. §-ból áll. A javaslat az 1874: 35. czikk 198. §-a értelmében készült. Szól a munkadíjról, az irásdíjról, a távozási díjról és utiköltségekről; a díjtalanútról, mely a királyi közjegyzőnek, mint bírói vagy gyámhatósági megbízottnak hagyatékai tárgyalásáért jár; azon díjakról és költségekről, melyek a kir. közjegyzőnek, mint bírói megbízottnak egyéb ügyekben járnak, végre azon díjakról, melyek a kir. közjegyzőnek az 1874. 35. t. czikk 55. §-a alapján teljesített munkálatokért határozottnak meg. A munkadíj vagy fokozatosan a tárgy értékéhez képest vagy az időhöz mérten szabatik meg.

— Fauler igazságügyminiszter a képviselőház szombati ülésén nyújtotta be a polgári törvénykezési rendtartásról szóló törvényjavaslatot. A javaslat rendszere azonos a jelenleg érvényben levő törvényével. Elvi reform csak a jogorvoslatokra nézve tétetett föl, minthogy a létező semmitűszék megszüntetése s ezzel a jogorvoslatok gyökeres megváltoztatása tervezetik. Különben a javaslat szorosan követi a mostani rendtartás nyomdokait, de az eddig tapasztalt hibák orvoslására számos változtatást tartalmaz e részletekben. Továbbá új fejezetek vétettek fel a váltóperekben, kereskedelmi perekben és gyámság megszüntetési ügyekben kövendő eljárásról. A végrehajtási eljárás az új javaslatban teljesen átalakított s e részben a jelenleg fennálló törvény rendszere is mellőzöttetett.

— A dálya-vinkoveze bródi-vasútvonalon a még szükséges munkálatok és az árvis által okozott károk helyre igazgatása, a legerényebben foly. Bár nem készült el tökéletesen márczius elejére, de mégis tekintve, hogy a közlekedés más utakon föltéte nehéz, sőt majdnem lehetetlen, tette kívánatossá, hogy a pálya mindennemű forgalomnak megnyitassék.

E végső csapással betelt a mérték fejem felett. Érzém, hogy jobban már nem sujthat az ég. Nem volt erőm börtönömig vándorolni, öröm karjára támaszkodva értem el oda. Ott még egy új fajó megaláztatást kelle átelnem. Rubáimat elszedék s darócok fegyencze öltönyt adtak reám, hogy elfeledjem még azt is, hogy egykor én is ember, becsületes ember valék.

A nehéz megpróbáltatások körágyhoz szegeztek. Ideglázba estem s hetekig legbetgem az élet és halál között.

A gondviselés nem könyörtül rajtam, felgyógyultam, élek és szenvedek. —

A börtön csendes. Gondolkozom. Szemeim előtt minden feltűnik. A boldog gyermekkor, a szerető jó anya szelid intészei, a nehéz életküdelem s az édes vagy egy szebb jövő után, családi életem első tüdőt adó napjai, a szörnyű felfedezés, nóm süllyedése, bukásom, a rémes tett éje, a temetés, a válpör s a menyegző, mind, mind feltűnnek lelkeim előtt s életem egy tűnik fel, mint egy nyugtalan álom, mert hisz valónak oly hihetetlen.

Es mégis a négy rideg fal, a börtönőr lépteinek dobogása meggyőznek arról, hogy nem álmodom.

Oly hosszú, oly hosszú ideje vagyok már e rideg falak között s ki tudja meddig leszek még lakója? Ki tudja, meddig kell még hordoznom e gyötrelmes élet igáját? Elve nem fog kiüyni számomra a börtönajtó s erre nem is vágyódom. Az

— Pap György orsz. képviselő, ki eddig mint nemzetiségi a függetlenségi párt tagjának vallotta magát, kilépett a körből, és pedig pártjának azon határozata miatt, melyet a magyar nyelvnek az iskolákban kötelező behozatalát illetőleg hozott. A kormánypartból legközelebb kiléptek Jurka Bazil s Ilyasewics orsz. képviselők.

— A kereskedelmi miniszter országgyűlési beszédére a kormányparti sajtó — foytolt borít. A legtöbb lap agyonhallgatja a beszédet, a „P. Lloyd“ pedig röviden így szól róla: „B. Kemény Gábor, az ifju miniszteri kezdő egész illetlen n aivítá s a val tartott budgetbeszédet nagy stylusban.“

— A Novi-Bazár iránti alkudozások a portával egy lépést sem haladnak előre. A szultán a szerződést attól tételezi fel, hogy előbb az ő souverainitási jogai Boszniára biztosítsassanak, ettől pedig minginkább vonakodik a bécsi kabinet és így ismerve az utóbbit, a tavaszra elkészülhetünk újabb és nagyobb szerzői tárgyalásokra.

— Egy újabb osztrákodárról hírek keringnek a londoni diplomati körökben. — Ott ugyanis tudomást szereztek volna arról, hogy a három császár szövetség keretén belül, alkudozások folynak, miknek célja Romániának feldarabolása. — Moldvát és a Dobruzzát kapná Oroszország, nagy és kis Oláhországot Ausztria és ez volna a compensatión a prágai béke 5-ik cikkének ellődséért.

— A „Marsellaise“ ismert francia forradalmi dallam ismét beállított régi jogaiba mint a francia köztársaság nemzeti himnusa. — A hadügyminiszter is kiadta az erre vonatkozó rendelkezéseit a hadsereghez és a kamrában kinyilatkozta, hogy Franciaországban nem ismerhetni el más dallamot nemzeti himnusnak és ha azt egy más dallal akarná valaki helyettesíteni, törvényszéket követe el. A kamara a hadügyjavaslatát felkiáltással elfogadta, a király és császárpártiak majd megpukkadtak mérgükben, de hallgattak tehetetlenségük érzetében.

— Az orosz lapok ingerült hangja mindinkább fokozódik Ausztria-Magyarország ellen. Legdühösebb a trónörökös és környezete az Ausztria és Németország közti szövetség miatt, melynek eredménye a prágai békének Ejszak-Schleswig visszacsatolására vonatkozó cikkének eltörlése. — A trónörökösre nagy befolyást gyakorol neje Daganar dán hercegnő. — Most az orosz lapok Németország elleni boszankodásukat a francia köztársaság dicsőítésével fejezik ki, a mi igen feltűnő és sugalmazás nélkül nem esnék meg. Ha még egybevetjük a czar és a trónörökös közti viszonyt nagy feszültséget és a czar egészségi állapotának romlottóságát, ugy elkészülhetünk az orosz politikában egy egyszerű fordulatra, melyre Bismarck, de még annál kevésbé Andrassy készült előre.

életben többé nincs mit keresnem. Lejártottam szerepemet, csak egyet kérek az égtől, hogy állítsa meg lázas szívem verését, adja meg a mit az életől hiába vártam, az anyaföld ülében a nyugalmat és békés porladást. —

Elköltözött jó anyám és gyermekeim szellemei öleljétek magatokhoz megtört lelkemet és szabadítsátok meg kinautól! —

Halál! Te kísérő réme a gyarló emberiségnek, jövel, és zeube nézek veled, mint ama gyászos éjszaka nem rettegek, ha végső óramat konditól! —

Margit! Ki lelkemet meggyilkolád, ki forró szerelmemért cserébe kárhozatot nyújtál, ne háborítsa új nászgyad álmaid gyászos emlékem, feledj, feledj el örökre és légy oly boldog, a mily boldogtalan én vagyok! —

A farsang vége.

A négyzet által gyermekkertjének felszerelésére rendezett közvacsorával egybekötött tánczengetésnöm hétfőn zárta be az évi hosszú farsangunkat. Azt mondják, „vége jó, minden jó,“ ha ez igaz volna, akkor vigasztalhatnák magukat a deficitell vagy igen csekély tiszta jövedelemmel végződött bálók rendezői, mert a négyzet ezen mulatsága, a mint azt már előre látni lehetett, kiválóan sikerült.

A „Hattyu“-terem, mint máskor is, a táncnak fenntartván, a véle egyesített „Casino“-terem és mellékhelyiségei voltak az étkezésre berendezve, mire a négyzet asszonyai az étkeket és italokat rendelke-

FÁRCZA.

Egy elítélt emlékiratai.

Elbeszélés.
Irta: Karay Lajos.
(Vége.)

A földön vonaglottam meggyilkolt gyermekeim ágya mellett anélkül, hogy elértem volna a fegyvert s megtört szívembe boesáthattam volna szabadító golyóját.

Vonaglásom több perczig tartott, míg végre könyörtül rajtam az ég s elvéve eszméletemet.

Meddig voltam oszméletlen állapotban, nem tudom. Midőn feleszméltem, ágyamban találtam magam. Megsimitám homlokom és kétkedőleg tekinték körül.

Az udvarról búsan hangzott fel a gyszadal, requiem aeternam donaci domine — felngrottam ágyamból és ki akartam futni, de erős karok ragadtak meg. Nem mozdulhattam.

Egy ór állt mellettem s durván reám rivált, hogy meg ne mozduljak. A gyszadal elhangzott. Az utczán ablakom alatt egy nehéz kocsi robaját hallottam. Az örület szilaj erejével ragadtam ki magamat az ör kezéből és az ablakhoz rohantam.

Virágokkal fedett halottas kocsin két kis koporsót kísérték örök nyugalomra. A két koporsó fedelének ragyogó betűiből gyermekeim nevét olvastam. A kocsi

Országgyűlés.

A képviselőház február 20-iki ülését Zsedényi Ednár elhalálása folytán elnapolva, 21-én folytatta a költségvetés tárgyalását, melyben Lichtenstein József egyesült ellenzéki frakciónak elnöke beszédében alaposan fejtegette a költségvetés hiányait, — míg a kormánypart részéről ennek egy fiatal tagja Láng Lajos szízbeszédében elég sikerrel támadta meg a habarékpart álláspontját. — Az ülés végén a függő államadottságok az ellenőrző bizottságokba bízották be egy-egy tagot.

A február 22-iki ülésnek főbb mozzanata Degré Alajos általános tetszés közt mondott szép beszéde, — és gróf Apponyi Albertnek Jókai, Láng és Grünwald ellen irányított érvelésben gazdag szónoklata, melyben nem csak érveik alaposságát s álláspontjuk helytelenségét mutatta ki, — hanem főnkre zuzta és neveltségessé tette őket. Közgazdasági állapotaink bírálatát s az ebbe juttatott beosztottak bizalmát is megkérdőjelezte. Ugyanezen ülésben a ház Simonyi Ernő indítványára egy hat tagú küldöttséget bízott meg, hogy Lőcsén a Zsedényi temetésén képviselje.

A február 24-iki ülésben Kemény br. kereskedelmi miniszter mutatta meg azoknak, kik még őt nem ismerték, hogy háromágú tárczájának egyik szakához sem ért. Beszél a belügyekről, — a honvédségről — és az aranyjárdék kölcsönéről, hogy azonban a földművelés, ipar és kereskedelem micsoda fin terem, — azt ő nem tudja. Beszéde alatt az ellenzék folytonosan nevetett, — s a kormánypart bizonykodott, — miniszterársai pedig annyira felbőszültek ellene, hogy beszéde végzetével az utólagi kézsorost is megvonták tőle. — Utánna Morcsányi Lajos szólott. Szép és általános figyelem közt hallgatott beszédében rámutatott az örvényre, melynek a kormány rossz politikája s rossz gazdálkodása már szélre juttatta a nemzetet. Különösen ostromozta a kormány adósság csinálási viselkedését s példákkl mutatta ki, hová slyedtek és kell slyedniük a dolog természeténél fogva egységeknek és államoknak, melyek úgy gondolkodtak, mint a kormány, mely évről-évre adósság csinálással töltött idejét, ma oda jutott, — hogy az államadósság kamatait is, — újabb kölcsönökkel kénytelen fedezni.

A február 25-iki ülésben Simonyi Ernő indítványa mellett Helfy Ignác mondott érvekben gazdag beszédet, — és Turgonyi Lajos az elnök több ízbeni megzaklata közt vádolja a kormánypartot, hogy választóknak adott ígéretüket nem váltották be. Bujanovics Sándor és br. Bánhidyi Béla az egyesült ellenzék álláspontjáról támadta meg a kormányt.

A költségvetési vita kilencedik napján (február 26-án) a kormánypart teljesen visszavonult a kizárólag ellenzékiek mondották a bírálatokat a költségvetés felett. — Nagy hatást keltett Tórs Kálmán, — de főleg Eötvös Károly ismert függetlenségi párti kitűnő népszerűségű szízbeszéde, — melyet azon találó megjegyzéssel fejezett be, hogy „bár tudomására jönné a királynak, miszerint a trón közt és a nemzet bizalma közt a mostani kabinet áll.” Hosszu zajos helyeslés követte beszédét. — Szóltak az egyesült ellenzék padjairól: Hedry Ernő, Besenyey Ernő, Fizes-Éry Sándor és Somsich Iván, ki éles sarcasmussal ostromozta a bosnyák politikát s a hármasszáz parti szövetséget. — Végül Csányi Sándor vette bírálat alá a kormánypolitikát, tőle azonban az elnök megvonta a szót.

A mulatság igen korán, kevéssel nyolcz óra után kezdődött és folyt reggelig, a megelőzendők mindenki arcáról volt olvasható, kiki fesz nélkül mulatott kedve szerint, a nélkül, hogy másnak ezzel legkevésbé terhére esnék, a jókedvet az elnök, nem kevésbé mozdította elő annak tudata, hogy noha ezen estély aránylag egy béli költségvetés igen csekélybe került, mégis általa egy tízöt intézet létrejött lett előmozdítva.

A nyers bevétel volt 920 frt., levonva a 416 frt. 63 krnyi kiadást, maradt tiszta jövedelmül 505 frt. 37 kr.

Mulattató.

Szőrnyen udvarias. Egy első osztályú vasúti kocsi: — Ah, Z... ur örvendek, hogy oly hosszú idő múlva viszontlátom. — Bocsnát asszonyom... de

Külföld.

A bécsi és berlini udvarok egyszórá közlés után tudták a hatalmakkal a prágai szerződés V. pontjának megváltoztatására vonatkozó egyezményt. A hatalmak (mint az ügyben formateremtő notifikációt vártak volna) annyira nem vették föl az ügyet, hogy a közlést válasza se méltatták.

Berlinből távirják, hogy az asztracháni kertlethez a pestis a birodalmi egészségügyi hivatal közlése szerint, egyelőre teljesen megszűnt; a szomszéd kormányzóságban se merült föl újabb eset. A zari-czini és szareptai kordon és vesztegintézet nagyon tökéletesen bizonyodott. Ezel kapcsolatlanul jelentik egyaránt a szeloni-nichi mellett fölmerült gyanús betegségről is, hogy véglegesen igen gonosz jellegű, de nem több idegenség a pestissel.

Berlin, febr. 23. Delbüttek rendkívül fontos politikai eseménytül tekinthető beszédet tartott a birodalmi gyűlésen az osztrák-német keres. szerződés tárgyalása alkalmából. E beszéddel Delbüttek határozott állást foglalt el Bismarckkal szemben, kinek védvamos terveivel ellenkezőleg kimutatta, hogy az eddigi keres. politika mellett egy a vámjövdelemnek mint az ipar által felhasználható nyers anyag fogyasztása nagyszerű emelkedést mutat fel.

Berlin, febr. 25. A birodalmi gyűlés vámtarifabizottsága élénk vita után elfogadta a gabna- és a szarvasmarha vámkot; a vasvámokra esőtörtökön került a sor. A tengeri városok képviselői tiltakoztak a gabnavámok ellen, melyek előlnek a kereskedelmet.

London, febr. 20. A Reuters ügynökségnek jelentik a Fokvárosból: Január 24-én 4000 főnyi zulu hadsereg megtámadta Woods hadosztályt, mely azonban az ellenséget jelentéktelen veszteségekkel szétverte. Woods ezután visszavonult Utrechtbe. — A többi hadoszlop ellen intézett támadások szintén visszavertek. — A zulu Ekove táján koncentrálták magukat, ahol Pearson hadosztlya elsáncolta magát. Naponként várják a támadást. — A helyzet nem tűzöttan komoly. A hadműveletet, a segélycsapatok megérkezését, a védelemre fognak szorítkozni.

London, febr. 23. A „Daily Telegraph“ egy távirata szerint a zulu főhadereje bekerítette Pearson 1200 főnyi táborát Ekove közelében. Február 1. óta semmi hír Pearsonról. Állítólag két hónapra való élhímszerei vannak. — A beszéltett hadjuttalékok lefegyverzik, mert zu inváziótól tartanak. A határszéli bennszülöttek tömegesen szökődnek, de mint hírlík, a zulu is nagyon csüggedtek nagy veszteségeik miatt.

Az ameszta-törvényjavaslatot a francia kamara 340 szavazattal 99 ellen fogadta el, tehát nagyobb többséggel, mint amennyit a kormányparton reméltek. Ez volt egyúttal az első fontos szavazás, melyben az új elnök alatt az új kormány iránt kifejezést nyert a francia pártok aránya.

Konstantinápoly, febr. 20. A porta azt a hírt vette, hogy Drinápolyban a bolgárok durva bánásmókkal illették az ottani görög érseket. Az oroszok elfogták a rakonzátlankodókat s Tolleben tük. megígérték, hogy a legszigorúbb büntetésben fognak részesülni.

Konstantinápoly, febr. 25. A drinápolyi erdők kiirtását ma reggel kezdték meg az orosz hadak. Tolleben márcz. 7-dikén hagyja el a várost s Burgasba megy, az új főhadiszállásra.

Tirnova, febr. 25. A bolgár nemzetiség tegnap nagy disztyakoriatot tartott itten, melyen a nagyhatalmak képviselői is részt vettek. A bolgár zászlót, mely őszent év óta most lobogott először, a jelenlévő bolgár frenetikusan örömrivalgással üdvözölték.

Cettinje, febr. 25. Zárában a montenegrói fejedelem konzulatust rendez be. Podgoriczából, Spuebál és Zabejakkól a

... igazán ... nem emlékszem. — Én Leblándné vagyok. — Ah csakugyan! ... ezer bocsánat asszonyom ... Néhány év óta annyira megöregedtem, hogy nem ismerem már kegyedre.

Mennyire becsülték azelőtt a művészt. Dürer Albrecht, egyike a leghíresebb német festőknek, magyar származású volt, a menyinyben nagyapja, Szász (mások szerint Ajtói) Antal, fiacskájával Magyarországból Békés Csabáról vándorolt ki Nürnbergbe, a holis Albrecht 1471 május 20-án született. Wohlghemut Mihály vezetésével mellet képezte ki magát festésnek. Beutazta Német- és Olaszont. Ráfáccal levelezésben állt és mindenütt a fejedelmek, művészek és tudosok által a legkitűnőbbben fogadtattott. — Miksa császár egy nap meglátogatta Dürer műtermét. Ez egy nagy kép festésével volt elfoglalva és hágszon állva dolgozott. A császár nem engedte, hogy leszájon, hanem kéré, folytatná munkáját, sőt észrevéven, mikép a hágszó inog, megparancsolta egyik udvaroncának, tartana a mester létráját. Az udvaronc, szabakozott, méltóságos alólinak tartván a tisztet. — Azt hiszed? — förmédt rá a császár. — Hisz Dürer művészetét többnyer egész nemességéknél! Parasztból könyyer csinálhatók némes embert, de némes emberből nem könyen Dürert. — VIII. Henrik angol király hasonlóan mondott egyszer egy lordnak, ki Holbein német festész ellen kikelt. — Tudd meg, — ugymond haragosan, — hogy hét paraszttól hét lordot csinálhatok, de hét lordból egyetlen egy Holbeint sem!

mohamedánok tömegesen vándorolnak ki, viszont Skutariából nagyszámú katolikus érkezik a montenegrói területre s ezek többnyire Eanilovgrad, Rieka, Antivari és egyéb kereskedelmi helyeken telelnek meg.

Bécs, febr. 26. „P. C.“ jelenti Drinápolyból, hogy tegnapelőtt óta oly igazságtalosság uralkodik ott, hogy az orosz katonai parancsnok, rendkívül rendszabályok életbevitelét látta szükségesnek. Az igazságtalosságot részben a metropolita ellen bolgárok által elkövetett merénylet miatt vezetett vizsgálat, részben bolgár menekülőknek nagymérvű összedulása okozta. Az elöltett vizsgálatot tegnap befejezték. A bolgárok azzal vádolják a metropolitát, hogy egy kérvényt írtott alá velök, melyben állítoták az orosz megszállás meghosszabbítása tulajdonképen a porta az orosz csapatok elvonulásának siettetésére kéretett. A sulyosan megsebesített metropolita, valamint a többi görög is életveszélyben kívül vannak. Nyolcz nap óta Ruméliából 40,000 bolgár tödült Drinápolyba. Tegnapig 60,000 orosz hagyta el Ruméliát.

Csak a vak nem látja be ha megfigyeli, hogy a Balkán-félszigeten olyan dolgok mennek végbe az orosz-török végleges békeszerződés nyomában is, a mik új zavarokra, új bonyodalmakra, sőt minden valószínűség szerint formális új háborúra vezetnek. Nem késettünk ráutalni a veszélyes jelekre, habár süket füleknak beszélünk is a végzetes tényekről. A békeszerződés a czár aláírta, de a hadikarpothás elintézése körül máris surlódások támadtak, holott még az okmányok ki sinecsnek cserélve, Oroszországot kívánja, hogy a porta kösse le a bolgár és ruméliai jövedelmeket a kárpótlás födözetére. Ezt a porta nem akarja megtenni. Az orosz csapatok továbbá készülnek kivonulni a török területeiről, — de Csernajeff már gyűjti a fölkelő hadtestet, hogy a kitüntetendő területen rögtön létesítgessen a lázadást.

Ez oly kiszámított czéltos irány s mozgalom, hogy bünt követ el minden államférfi, ha az illető mesterek ujára nem koppint, mielőtt még ki nem tör a tüzcs lövés. Az angol vagy francia külügyminiszter hasonló esetben haladéktalanul legálabb jegyzékkel fogná gallerón a bűzzenkedő szomszédot, hogy hova igyekszik? Andrassy grófnak azonban úgy látszik, kisebb gondja is nagyobb annál, hogy gondoskodjék a baj elhárításáról. Persze, mit is neki Macedonia: mikor megvan Bosznia!

Batum, febr. 20. A város egészen muszka jeleget ölt. Muszka thea üzletek és vendéglők, muszka café chantantok nyílnak mindenfelé egymás mellett; az utcaszarkokon muszka bérkocsik álldogálnak. — A lázok egészen megelégedve látszanak lenni az új kormányynyal. — A szarvasvasut kiépítésért, mely Batumot Potival és Tiflissel van hivatva összekötni, a tavaszlak kezdik meg s két év alatt akarnak elkészülni vele.

Charkov, febr. 23. Pénteken éjjel, midőn Krapotkin hg. kormányzó a bálból hazatért, egy ismeretlen egyén revolverből rálőtt s sulyosan megsebesítette. A me-rénylő nyomtalanul eltűnt. A herceg sebe életveszélyes. A megölt herceg ugyanaz, ki Bulgáriában a mahomedánokat legkegyetlenebben irtotta ki.

Tirnova, febr. 25. A bolgár nemzetiség meg fogja alakítani az elnökséget és azután Dondukoff-Korzakoff herceg közölni fogja a kormányzata alatt történeteket. A kamara elnöke Zankoff lesz, vagy a bolgár exarcha. A kivonulás után az orosz főhadiszállás Várnába tétetik át, a posta és a táviratgy legközelebb a herceg-kormányzó kezébe megy át. Két part van alakulóban, az egyik a berlini szerződés határáin belül akar maradni, az előre haladottak part pedig tovább akar menni. Amazt Balabanoff, az utóbbit Zankoff fogja vezetni. Az előértekezleten elhatározták, hogy a kelet-ruméliai küldötteket is befogadják a nemzetgyűlésbe, de herceg Dondukoff-Korzakoff és a francia biztos tanácsa folytán elhatároztott, hogy a ruméliai küldöttek nem bocsáttatnak be és a kérdés eldöntésére Európa fog felhivatni. Azt hiszik, hogy a mérsékelt párt többségben lesz.

Kalkutta, febr. 23. A birmah király a királyi hercegeket és azok családját az utolsó sarjig mind felkoncoltatta, s az új miniszterek helyébe a korábbiakat hivta vissza. Mandulayban, az ország fővárosában nagy rémület uralkodik.

Sz. Pétervár, febr. 26. A Michaelov korházban tegnap reggel egy Prokovej nevű beteg az „Asztracháni betegség“ (Pestis) tünetei észleltettek. A város óriási izgalomban van, 48 személyt, kikkel a beteg előbb érintkezett, vesztegár alá helyeztek. Péterváron kívül, holmiakat elégették. Prokovej állapotáról naponkint fognak jelentéské kiadatni.

Róma, febr. 26. A tegnap dühöngött orkán ma is tart. Velencében a dagály áradat egész városrészeket elözönlött. Nápolyban ismételt földrengések voltak. A Vezuv hamueső szört. Hírlík hogy a genubi öbölben is történtek szerencsétlenségek. It napkeltekor sürt jég esett. Kalabriával, Sziciliával és Franciaországgal meg van szaktitva a távirati összeköttetés.

Mulci Hasszán marokkói szultán bajai. Spanyol lapok érdekes részleteket közölnek a Marokkóban kiltűtt lázadásról, mely a szultán ellen irányul. Alattvalói azt velt szemére, hogy hódol a haladásnak, a kereszényekkel barátságosan bánik, a zsidóknak kedvez, s csillagszája is zsidó. Ez még nem elég. Anyira szabadellvű, hogy Párisból hozat játékokat nejei, s

gyermekai számára, sőt Blesből Hav sőt rendelt meg „orvosság“ gyaunat a fősrif (a proféta utóda) tanácsára. Ennek következtében fellázadt az Al-Koranhoz ragaszkodó marokkói nép. Ehhez járul még hogy nagygyátja, Muley-Abbaz, ki egy szerszimid trónkövetelő, ellenséges indultal viseltetik irányában.

Nemzetközi jogra vonatkozó döntvények.

Közelebbi időben semmitőszékünk elébe két semmisségi ügy került, melyek a jogszolgáltatás terén, az államok közötti kölcsönös jogviszonyokat közelről érintik, s azért oly fontosnak találtattak, mikép elvi eldöntésük teljes tanácsülésben eszközöltetett.

Az egyik eset az, mikép Páschfeld pesti kereskedő egy braunschweigit a braunschweig elnöki törvényszék előtt beperelt, mely azután a marasztaló ítélet végrehajtására a braunschweigit tszékelt kereste meg. Ez pedig felperesőtől azt követelte, hogy mutassa ki, például felsőbb bírósági bizonyítványokkal, mikép a pesti törvényszék jelen ügyben illetékes volt. — Ennek folytán felperes a semmitőszékhez folyamodott.

A másik eset abban áll: hogy Völfler bécsi kereskedő — Mianli pesti kereskedőt a bécsi tőzslébiróság előtt beperelte s el is marasztaltatta s a bécsi tőzslé választott bírósága a végrehajtást is eltiltotta s csak foganatosítású véget kereste meg a pesti keres. tszékelt, mely azt teljesítette is. Ez ellen adott be semmisségi panasz.

Ezen esetekben a semmitőszék Csarnok-nuna — a mint a „Törvényszéki Csarnok“ban közöltetik — következő elvi határozatokat hozott:

„Tekintve, hogy azon esetek, melyekben a kir. semmitőszék a hazai bíróságoknak egyes ügyekbeni illetősége felett határozni hivatva van, — a perrend szabályain, s jelesen annak 50., 99. és 297. §-ában foglaltatnak, — ezen esetekben kivétel pedig a perrend nem tartalmaz oly intézkedést, melyszerint a kir. semmitőszék hivatva lenne a hazai bíróságoknak az egyes ügyekbeni illetékeségéről, akár hatóságok kérelmére határozni, — sem pedig a perrend 543. §-a a kir. semmitőszék a felemlített esetekben kívül ily határozatra, illetve az illetőségről mint jogi kérdésről, s nem tényről bizonyítvány kiállítására fel nem jogosítja.“

„Annalfogva a magyarországi bíróságok egyes ügyekbeni illetékesége igazolásául, külföldi bíróságok részére bizonylat kiszolgáltatása, a kir. semmitőszék hatásköréhez nem tartozik.“

A másira nézve jogesetül szolgál: „Habár a perrend 62. s 63. §-s szerint a viszonyosság és monarchia másik államára nézve törvényileg meg van állapítva, s ebből folyólag a bécsi tőzslé választott bíróságának marasztaló ítéletei is végrehajtás tekintetében ugyanazon elbánásban részesülnek, mint a hazai választott bíróságok által hozott ítéletek; — mindazonáltal a viszonyosság elvéből még sem következtethető az, hogy a végrehajtás elrendelése tekintetéből az ottani választott bíróságok határozatainak nagyobb joghatály tulajdonítottassék, mint a hazai választott bíróságok által hozott határozatoknak — s ebből folyólag —

„tekintve, hogy a per. 510. §-s szerint a hazai választott bíróságok a végrehajtást el nem rendelhetik, hanem azt, a nyertes félnek, a bírói közhatóságnál kell kieszközölni: —

„A bécsi tőzslé választott bíróságának végrehajtási végzése a hazai bíróságok által sem foganatosíthatók.“ (Az igazságügyi miniszteriumnak nagy szegénységére, hogy 12 év óta a nemzetközi illetékeség még most sincsen törvényileg megállapítva, pedig a forgalom oly nagy az osztrák tartományokkal.)

Törvényszéki Csarnok.

E héten előadtak a kir. tszken polgári ügyek:

Kő Katalin és érdektársai felperecsnek Kleesack Henrik dunaszekesői lakos alperes ellen, 520 frt bírósszeg és járuléki iránti pertük. — Vuits Mándá és érdektársai darázi lakos felperecsnek Vuits Tadia h. marokkói lakos alperes ellen örökösödés iránti pereik. — Kovács Mihály hegy-szent-mártoni lakos felperecsnek, Rodony közszeg alperes ellen 400 frt és járuléki iránti pere. — Bandl Antal mint Kusza Mária gyámja felperecsnek, Moncz Alajos mint Moncz Ferenc gyámja alperes ellen 914 frt és járuléki iránti pere. — Csicsits Miklós rácz-tőtői lakos felperecsnek, Csepinné Czvetkó ugyanottani lakos alperes ellen szerződés megsemmisítése iránti pere. — Kaszap Miklós karancsi lakos felperecsnek, Szabó Éva és társai alperesek ellen okirat kiállítására leendő köteleztetés és járuléki iránti pere. — Pápi György szil. Vincze Rózsa rományi lakos felperecsnek, Vincze József és Vincze Mihály rományi, ugy Vincze István pöspök-bogádi lakos alperesek elleni törvényes osztályrész kiadása iránti keresete.

Különfélék.

— A pécsi jótékony neoylet az évi rendes alapszabályszerű közgyűlés f. évi mártius 2-án, vasárnap Örtza-féle házban, a dalárda helyiségében délután 3 órakor fog megtartatni, mely közgyűlés

tárgyai: 1) Az igazgató választmány évi jelentése. 2) Az 1878. évi egyeleti számadás előterjesztése. 3) A gyermekkert ügyben adandó választmányi küllön jelentés, s a további intézkedések feletti határozathozatal. 4) Az alapszabályoknak a gyermekkerti intézet életbe léptetése által igényelt módosítása. 5) Több választmányi tag megválasztása. 6) A zárszámadást feltlviszsgáló 3 tagú bizottság kiküldése. 7) Netán teendő indítványok s benyújtandó folyamodványok elintézése. Pécsset, 1879. évi február 20-án. Cseh-Kövrer Anna elnök.

— 1878. évi mérleg a pécsi jótékony neoylet pénztári állásáról. Bevételek 1877. évi pénztári maradvány ft 573. 94., Résztvevő tagok adományai ft 905. 40., Partoló tagok adományai ft 266 80. Február 11-én rendezett „Jelméző álarcsban bál“ jövedelme ft 532 65. April 10. és 11-én a „Rudolphinum“ arvaaház s a női kézműiskola javára rendezett két rendbeli mulkedvelői előadás jövedelme ft 551. 74., September hó 15-én a sebesültek és mozgostottak családja egybegyűjtetett ft 330. 34., A női kézmű iskola összes bevétele ft 1122. 04., A dunagőzhajózási bányaüzemeltetése által adományozott 100 drb briquettes értékesítése után ft 35., A 11.060 frt alapított s időközönként elhelyezett öszgek kamatai ft 766. 53., Összesen 5234 ft 34 kr. Kiadás. Az egyeleti gyámoltak havonkénti segélyezésére ft 1414. 50. 74. szegényeknek egyszer s mindenkorra ft 217. 45., Lakbérieni segélyre ft 16. 50., A női kézmű iskola összes kiadása ft 1599. 69., Iroda általány ft 100., Nyomatványok és hírlapi hirdetésekre ft 51. 70., Egyeleti szolga évi bére ft 150., Apróbb házi kiadásokra ft 33 48., Gyógyszerekre ft 23. 30., „Rudolphinum“ arvaaház javára ft 500., A sebesültek s mozgostottak családja részére ft 380. ft 34., A karacsanyi ajándékok beszerzésére ft 241. 82., Összesen ft. 4728 72. Pénztári maradvány 1879 évre ft 505. 72., Összesen 5234 ft. 44 kr. özv. Blannora Teréz, m. k. ideigl. pénztárnok. A tőkönymek átveszegt ötezer kétszáz harmincznégy frt 44 kr. öszszeggel helyesnek találtott Pécsset, 1879. évi február hó 15-én. Szontag Hermin, m. p. Angyal Tekla, m. p. Szék Teréz, m. p. Mendik Ágoston, m. p. a választmány által kiküldött számvizsgáló bizottság.

— A pécsi jótékony neoylet által felállítandó gyermekkert felszerelésére folytatolag adakoztak: Weidinger Károly 5 frt, Kelemen Gyula 1 frt 20 kr., Bartók Józsefné 3 frt, Mendik Ágoston piébános 5 frt, Sziványi Karolin 5 frt, Lukács Aranka 2 frt, Erreth Károly 5 frt, Cseh Mari 5 frt, Hensli N. 5 frt, S. B. 5 frt, Siera Roza 3 frt, Kisfaludy Amália 2 frt, Aidinger Jánosné 4 frt, Horváth Antal takerépenztári igazgató 5 frt, Frank Józsefné 2 frt, Skerlecz báróné 3 frt, Schulhof Roza 2 frt, Krauze Roza 3 frt, Krauze Gizella 2 frt, Pfeffer Antal 5 frt, Lechner testvérek 3 frt, Eisner Jánosné 3 frt, Ott Anna 3 frt, Kroncz Mari 2 ezüst frt, Lechner Gyula 2 frt. — A közvacsorán felülizettek: Cseh Anna 3 frt, Kisfaludy István 1 frt, Nagy Károly 2 frt, mely kegyes adományokért legfőbbörb közönetet nyilváníja a rendező bizottság.

— Kaposvárott febr. 18-án városi tisztújítás volt, az credmény következő. Polgármester: Németh Ignác. Tanácsnok: Hagelman Károly, egyszerszimid képviselő polgármester, Poór Sándor. Rendfőkapitány: Gundy Gyula. Tiszteletbeli tanácsok: Svarcz Samu, Marsik János, Szukits János, Matusits Károly, Schalsinger József. Szigeti Antal. Pénztárnok: Köny József. Mernök: Lavráthi János. Ügyész: ifj. Csorba Ede. Orvos: Pollák Lajos. Közgyám: Leposits. Irnokok: Mácsovics György, egyszerszimid iktató; Nöthig Károly.

— Ma szombaton lesz Csókáné-Pozsonyi Julia asszony jutalomjátéka, melyre a „Két árva“ című hatatos színművet választotta. A jutalmazandó közönségtnek tetszését játékával mindig kielégítvén, azt hisszük, hogy ezt jutalomjátékán is sürű megjelensével igazolandja.

— Csengő ezüstben. Mint hírlík, a kormány elhatározta, hogy március elsején valamennyi állami hivatalnok fizetését ezüstben fogja kiszolgáltatni. Ez az első lépés az ezüstnek a helyi forgalomba való behozatala iránt, mely által több mint fél-milliónyi ezüst került forgalomba. Tudvalóleg az ezüstnek semmi agiója sincsen és a bank siet menekülni a néki alkalmazatlan sok ezüsttől, minél fogva az egy forintos államjegyek bevonását és 50 forintosokkalai helyettesítést is tervezik.

— Eljegyzés. Sopron megye főispánja Esterházy Pál herceg jegyet váltott Croy herceg bájos leányával Eugenia hercegnő asszonyval Frigyes főherceg nejeinek nővérével. — Dunaföldvár és napokban esküdtött meg a 70 éves Kremnicki György, a 66 éves Belányi Juliánával. A pár már 50 év l elzött szerette egymást, a vőlegény ifjulegény volt, a menyasszony hajadon. A sors ugy akarta, hogy a legény mást vegyen nőül, a hajadon máshoz menjen feleségül; de most övegyen maradván mindketten, egybekeltek. Az esküvő számos gyermek s unoka jelenlétében történt meg, — Zsedényi Ede, a képviselő ház egyik tekintélye, febr. 20-án megialt 77 éves korában. — Szepesmegye már 1833-ban követének választotta, s ez idő óta a közpályán működött, kivéve az 50-es éveket. Volt a magyar udvari cancellaria titkára, helytartósági tanácsos, az udvari cancellaria referendarius, 1843-ban hg. Esterházy Pál felség személye körülí miniszter mellett udvari tanácsos, 1865-től képviselő, a magyar ágostai hitv. egyhá-

zak egyetemes felügyelője. Az 1859-iki patens elleni mérész fellépéséért 8 havi fogságra ítéltetett megfosztatván a nemességéről, az udvari tanácsosi címétől és nyugdíjától. Fogságát meg is kezdte a kassai börtönben de a fejedelem visszavonván a paténst, vissza adta az ő szabadságát is. Zsedényi ritka ember volt, a magán életben a cynissussig takarékos. Végrendeletében hagyományozott a tiszai superintendenciának 40,000 forintot melynek kamataiból 1000 frtot szegényneptanítók kapnak, olyképen, hogy 10 néptanítónak évenként 100—100 frtot adnak, 1000 frt pedig évenként az evangélikus néptanítók eperjesi táptintézetére kell fordítani; a bánya-vidéki, a dunáninneni- és dunántúli superintendenciának 20,000 frt, ennek kamataiból is évenként 1000 frttal 10 szegényneptanítót kell segélyezni. A temetésnél celebráló Czékus superintendens 3000 frt tiszteletdíjat s mint a végrendelet végrehajtója még további 3000 frtot kap. Az elhunyt szép vagyonának maradvékát rokonnaira hagyta.

Vahot Imre a régebbi írói nemzedék Budán tagja 59 éves korában meghalt. Testvére volt Vahot Sándornak. „Huszárcsiny” szimfonia a szinpadokon ma is ismeretes és kedvelt darab. Béke poraira.

Nagy-Kanizsáról írták a „Független Hírlap”-nak, hogy Hollán Ernő honvédtábornok közelebb pár napot ott töltött egy N. Kanizsán föllátható nagy barakk-táborban. A város e célra 40 hold teleket ajánlott fel — a tulajdonjog és a táborban szükségelt korsmázás jogának fontátása mellett. Nem kételkedünk, hogy a Csengeri által protegált városról a minisztérium ezt a csekélységet nem fogja megtagadni; hogy azonban a korsmázási jog az állandó barakk-táborban tán tíz annyit ér, mint a 40 hold rosz telek, melyet a város följárl, és hogy — mi sokkal fontosabb! — Kanizsa a posványlég-telt környezetével az ország legtergészségesebb helyeihez tartozik, hová jó lelkiismerettel katonai tábor egészségügyi szempontból elhelyezni nem lehet, — azt ugyan sokan tudják, nevezetesen az 1848-ban ott állomásozott honvédekentek; de a minisztériumokban, úgy látszik tudni nem akarják és tekintetbe venni valószínűleg nem is igen fogják. (A mint illetékes körökben értesültünk Pécs volt kitzúze a barakk-tábor helytől, de úgy látszik, hogy sem tanácsunk, sem a drága hatvan percentes képviselőnk nem képes versenyezni a Csengeri proteccióval, azért sem bankfiók, sem barakk-tábor, mely pedig a borfogyasztásra nézve előnyös lett volna.)

Az avasi király. A szatmári törvényesség a napokban tárgyalta egy dúsgazdag izraelita Grosz Jakab bűnperét. — A vidék, mely e lelkiismeretlen vérszopó rémuralma alatt nyugott, „avas király”-nak nevezte őt, mi nagyon hízelt neki. — Azonban a szatmári törvényesség úgy látszik nem volt általa befolyásolható, mert csalások, hamisítások és alkövetelések kóborlása miatt bűnösnek kimondott és 10 évi börtönrre ítéltetett. — Pécsét is egy kiváló és több kisebb, de azért nem kevésbé reméltetés pióca őrzi a legborzasztóbb uszora mellett a csalás, hamisítás, és ezek segítségével a kifosztás rendszeres üzletét, sok, igen sok helység már rab-szolgájak, de azért a mi törvényességünk még soha sem stítotté ki rájuk a bünt, melyről egyébként a verebek a háztetőn is értekeznek.

Mohácsról írja az ottani lap. Nagy igazgatóság uralkodik a városban a községi pénztárnál elkövetett visszaélések miatt. Ugyanis már évek óta gyakorolták azon szokást, hogy a leírt, vagy fizetési-képesség folytán elő sem írt adót beszédtek és e jogtalanul beszedett pénzt aztán nem könyvelték el, hanem magancéljukra fordították. Ezen visszaélés napfényre derült és feladás folytán a kir. adófelügyelő rendeletével vizsgálat van folyamatban. Eddig több rendű illetékes család világított ki és még több is felszúró, mert az adókönnyveseknél hét évrmennek vissza. A hol a befizetés naplő tételezők nincsenek a könyvekben írva: az tiszta család; a szegény adozó csupán a beírt összeget vette szemügyre, ha ez megvolt, nyugodtan távozott, a tétel számla legkevésbé figyelmet sem fordított. Tudták is ezt a pénztárnokok, de tudták azt is hol lehet ezt alkalmazni. — A mostani pénztárnokot, — egy már több év óta ott alkalmazásban levő díjnos szintén beavatta a pénzszedésbe és ő, e gonoszlélek csabító szavának ellenállni nem bírt elég erővel, s így ő is kelepcebébe jutott. E huzamos időt igénylő vizsgálatnak aligha szomorú kimenetel nem lesz, mert a feladás még a miniszteriumnak is 22 darab adókönnyvel fel lett terjesztve, s ha innen is elrendeltetik a vizsgálat úgy e körülmények tényeket még súlyosabbá teend. (Jó lenne másutt is az illetők körmére nézni, mert az ekképi zsarolás könnyen megeshetik.)

A „Tolnamegyei K”-ből olv. ssuk. A múlt évben termelt borokkal ugyan megvannak akadva a gazdák. Megyénk néme, különösen felsőbb vidékein a bőven termelt borokból a fehére és siller-hét nyolczada a pinczéből kihozatal, különösen pedig félbeli üvegekben állása után, teljesen elveszti színt, olyanná lesz mint a lug, pár nap múlva ize is változik. Oka a bajnak nagy valószínűséggel a csereny hiány, mi a múlt ősszel e tájon nem fejlődhetett ki kelő mértékben s mennyiségben. A színváltozás is nagy baj; de még nagyobb némi kevésbé szőlőhegyes — inkább szőlődombos községeknek, az hogy a boroknak nagy része már az ősszel megfordult,

illetőleg megtisztulás helyett valóságos fordulásba ment át s ihatatlanná lett. (Bizony csak cserav kell ezen bornak és többszöri fejtés.)

Hogyne volna oly drága a kutya-bőr? mikor olyan sürtt reá a kereslet. A f—p szerint ugyanis utóbbi időben nem kevesebb, mint negyven folyamodvány érkezett a királyi kabinet iródájába nemességért. Nem csodáljuk, mert kerassik azt, a miben nagy hiányt szenvednek.

Hogy lehetsz te tagja a szabadelvű pártnak pécovics létrede? — Kérdé egykor tréfásan Pulszky Ferenc Zsedényi Edétől. „Barátom az embernek öregségére jön meg az esze. Ha mi 48 előtt szabadelvű pártnak nevezttük volna magunkat, most is élénk, mert ilyen formában, mint most minket is megilletett volna ez a név, — volt Zsedényi válasza és ez jellemző a Tiszapárt szabadelvűségére nézve.

A magyar nyelv, mint hivatalos közeg: Marosvásárhelyt egy oláh nemzetiségű államhivatalnok fenytő ügyét tárgyalták; úgyneke volt (a törvény ellenére) valami magántársulatnak. A vádlott azzal védte magát, hogy a törvények és rendeletek magyar nyelven levén szerkesztve: ő azokat nem értette és így nem tudatosan vétkezett. Az illetőt elítélték ugyan: de azért hivatalnok maradt; magyar államhivatalnok. S nem tud magyarul. Erdélyben egész magyar vidékek eloláhosodnak, magyar községekben oláh a hivatalos nyelv, a Tisza-féle megye rendezés eredménye ez. Beszterce-Naszád megye főjegyzője semmit sem ért magyarul, úgy szinte a megye egyetlen szolgabírája sem.

A főispán valami Hössler 1849 ben osztrák tiszat azután Bach hivatalnok volt és ilyen embert nevez ki Tisza, kitől pedig kiválóan azt várták, hogy a magyar nyelv jogait érvényesíteni fogja!

Kolozsvárt egyik román eszperennél egyházi gyűlés volt; e gyűlésen egy világi tag magyarul talált felszólalni. Erre az esperes ur egészen magán kívül lett s mérgesen tiltakozott, hogy abban a gyűlésben valaki csak egy szót is ki nem merjen mondani magyar nyelven. A magyar felszólalónak azonban volt annyi energiája, hogy nem hagyta magát terrorizálni, s kerekén kijelentette, hogy ő a magyar nyelvet nem gyűlöli, nagyobb részt azt használja is, miután magyarok között és azok után él, s nem fogja őt senki eltiltatni attól, hogy ha neki épen úgy tetszik, bárhol magyarul beszéljen.

A czár igen rokonszenves hangu levélben viszonáz a jelentést Grévynek elnökke választásáról. Grévyt a czár nem így szólítja meg; „cher et bon ami” hanem így czimezi: „közársasági elnök ur” és ez nagyon természetes, mert Grévy becsületos ember, nem pedig szédelő és gyilkos, minő volt „mon cher ami III Napoleon.”

Föltételez érdekes eset foglalkoztatta jelenleg a szentpétervári köröket. A trónörökös az utóbbi napok egyikére bált rendezett s kiadta a meghívókat. Az nap este 8 órákor lemondott az ünnepléről. Természetes, hogy mindenki kutatta okát e hirtelen elhatározásnak. Úgy beszéltek, hogy a trónörökös Miklós nagyherceget, a hadsereg volt főparancsnokát és a czárnak a hadseregben történt sikkasztások által azóta nagy mérvben kompromittált testvérét nem hitva meg. — A czár erről értesült és megkérdezte, miért nem hívta meg nagybátyját, — mire a trónörökös kinyilatkozta, hogy ő ezt az embert nem szívetelti s nem is fogja meghívni. Ekkor a czár kijelentette a maga részéről, hogy ő, ki ezt az embert főparancsnoknak tette meg, ez eljárás által magát sértve érzi, miért is ő sem fog a bálon megjelenni. A trónörökös most már kapta magát s abban hagyta a tervezett mulatságot; a czár hasonlólag cselekedett pénteki estélyével. A czár azóta szenved aszkóros rohamokban.

A sz. pétervári szent szinódus valamennyi archiepiscopáthez körözvényt intézett, melyben meghagyatik hogy a pestis tovább terjedése esetén a holt-testeket el kell égetni, de a szokásos temetési czeremoniákat a felek kívánságára az elégetés alkalmával is teljesíteni kell.

Valóságos új Amirkává lett Bosznia és Herzegovina. Csak úgy övönlik oda most mindenfelől a sok bevándorló. Kivált Szerajevóba s a nagyobb városokba tödültek nagy számban a kereskedők, kalmárok és mindenemű üzerek az utolsó két hétben. A bevándorlók (nagyobbrészt zsidók) új üzleteket nyitnak, s mindenféle kalandos spekuláció, terven, vállalaton török fejéket a nélkül, hogy tisztában volnának czéljukkal.

Udvari titok. Henrik Németalföld herceg végrendelete eltűnt. Volt, de most már nincs, és ráfogják, hogy nem is volt. Ennek ellenében az udvarhoz közel álló egyének azt állítják, hogy igenis volt a hercegnek végrendelete, melyben nevének Mária hercegnőnek két palotát és 40 millió forintot hagyományozott, — azt is megmondják, hogy hol őrizte a herceg, de e helyütt semmitsem találtak. A hercegnő pártja most botránny készül csinálni, a mi mindenesetre igen érdekes dolog lesz.

Amerikai reklám. Egy amerikai bíróság előtt egy tolvaj így nyilatkozott: „Előnk én! én nem volnék itt, ha azok az átkozott hírlapok nem volnának. Ha az ember valahová belopózik: bizonyosan van ott hírlap; hozzányúl az ember, zörög, rálép! zörög, nem csoda aztán, ha észreveszték az embert.” Egy lap, mely e tárgyalást leírta siet hozzátenni: „Ismét újabb bizonyíték arra, hogy mily szükségesek az újságok; csak tessék a milapunkra előfizetni, mert ez zörög legjobban; ára egy évre tizenkét dollár, egyes számok nyolc cenzens-ért is zörögnek.”

Don Carlos mint író. A véres spanyol trónkivétel, mint az „Union” jlelenti az általa indított legutóbbi spanyol polgárháború történelmét írja meg. Az írónak nincs nagy okuk büszkéknek lenni az új kollégára.

Gambetta-legendá. Egy német lap következő legendát írt Gambettáról, a republikánus pártvezérrel, ki most a kamara előlki székén ül: „Élt Franciaországban egy ember, kit Gambettának neveztek. Nagyon erős ember volt és csodás dolgokat vitt véghez. Mikor az országot ellenség támadta meg, ő védelmezte. Mikor a franciák ismét urat óhajtottak maguk fölé, megválasztották a kis Thierst. De Gambetta ennek is megnehezítette az életét. Thiers távozott és Mac-Mahon lépett helyébe. Gambetta ezzel sem volt megelégedve, sok bosszuságot okozott az új elnöknek. Beutazta az országot és mutogatva erejét. És párt keletkezett, hogy a hatalmas philiszteus pusztításainak véget vessen. Ő minden emberrel el tudta hitetni, hogy neki van igazsága és nem a másiknak. Azt lehetett kérdezni: Honnan van ennek az embernek ereje? Mac-Mahon napja is lett. A franciák új ura Grévy lett. Okos, ügyes ember volt, tudott a néppel bánni. Jó barátja volt Gambettának, ismerte szokásait. Tudta, hogy neki is fog még zavart csinálni. De ő okos ember volt, tudta hogy Gambettának ereje beszédeiben rejlik. Grévy tanácsot tartott: Mit tegyünk, hogy erejétől megfoszthassuk? Addig tanakodtak, míg kineveztek kamara-elnöknek, a hol halgatásból van kárhóztatva.” Eddig a legenda.

Az új pápa életmódjáról. Rómában a nép a legkisebb részleteket is ismeri s azokat a római lapokban stársaságokban egészen nyilvánosan tárgyalják. A „Köln. Zig.” terjedelmes rajzot nyújt erre vonatkozólag, melyből mi is átveszünk egy pár érdekesebb adatot. A pápa rendesen sokat időzik a Vaticán kertjében vadászva. A papság között takarékosága miatt kevés jó barátja van, bizalmas embereivel is ritkán érintkezik s rendesen csak fivére az ex-jesuita van vele, ki a Vaticánban csaknem teljhatalommal uralkodik s ott régóta szokatlanul rend csinált. Minden ingyenélő ki van kergetve. A három korosztály, mely IX. Pius idejében e szent helyeken létezett bezáratta. A papok sokat morognak, de ezen mormogásra a bátor Leo, — mint már példabeszéd szeritlen mondják — tényleg is oroszlan — nem sokat hederít. Úgyes fivére mindenre felügyel, ezenkívül minden reggel személyesen megy ki a városba, honnan új híreket hoz. Leo, ki a dolgok állásával kellően ismeretes s „Szabadonc” lapokat is olvas, nem gyűlöli az olasz kormányt, sőt sokszor igen jól nyilatkozik felőle s egyenesen kineveti azon papokat, kik neki az olasz papság s a kath. egyház elnyomatójáról hazudoznak. — A klerikális lapokban is közölt napirend szerint XIII. Leo rendesen 6 órákor kel fel, maga miséz. 7 órákor kávét tojással vagy egy csésze csokoládét eszik. A reggeli után a palotában vagy a kertben tesz körutat s 8 órákor azállamtükárral elintézőt a folyó ügyeket, azután következnek az audientiák. A pápa rendesen 2 órákor ebédel fivérével, rendes ebéde: rizsleves, töltött csirke, beefsteak, gyümölcs, különösen körte s végül sajt. Ebéd mellett 2—3 pohár veres bort iszik s utána fekete kávét. Délután álma, rendesen csak 20 percig tart, s azután a folyó ügyeket intézi s este felé a Vaticán kincseit nézegeti, rendesen karoszekén hordatva magát, míg bizalmas férfai körülötte vannak. A művészetet s szépírodalmat igen szereti, sokat tud könyv nélkül, Lamartineból s Hugó Victorból szeret is szavalni jól franciaia kiejtésével. Legkedvesebb újságai a „Popolo Romano”, „Opinione” és „Diritto” és a „Revue des deux Mondes” és Nuova Antoloni” is folyvást előtte vannak s Dore képes bibliájában sokat lapozgat. Este rendesen egy főpappal együtt imádkozik s azután a Vaticán belügyeiről intézkedik. Ilyenkor tűnik ki leginkább, hogy a rendesen vidám s nyugodt férfi sokszor mily haragos s parancsoló. Rendesen már 10 óra előtt lefekszik. Leo ezen életmódja határozottan tanusítja hogy elődjénél sokkal férfiasabb s öntudatosabb, s hogy ennél fogva legalább egyenlőre nem lehet tartani atól, hogy a jesuiták vak eszköze lesz.

Feltalált kincs. Dr. Pistory Ferencs még a múlt évben elmezavar miatt a Schwarzer-féle téboly-intézetbe szállították. Mindenki dusszagd embernek tartotta, mégis a házánál észközött kutatás alkalmával nem találtak egyebet pár száz forint ezüst-pénznél. Azóta sürdnt firtatták apóloszolgái által, mondanák meg, hol van elrejtve vagyona; hiába, minden kísérlet meghiúsult a beteges ember nagy bizalmatlansága miatt. A napokban hozzátartozói újra felforgatták lakását, s egy ódon szekrényben kető deszka között 12 fiókra akadtak, melyek tömve voltak arannyal, bankjegyekkel, értékpapirokkal, összesen mintegy 250,000 frt értékben: többek közt csupán egy takarékpénztári könyvecskén 80,000 frt betét van Pistory 53 éves, nőlen; 25 év óta egy-ugyanazon öltönyben járt s folyton panaszkodott, hogy rosz idők járnak!

A falusi oláh pópák butaságáról érdekes adatul szolgálhat a következő eset: „N. Küküllő megye Hidegvíz községekben régóta pusztít a roncsoló toroklob. Végre megsokallják a pópák a dolgot, s elhatározták valamiképp segíteni a dolgon. Összellt tehát 7 község 8 pópája, összegyűjtetik a község kicsinyeit és nagyjait, egészségeseit és beteget a falu közepén álló fesszűlet körül, és „Szluzsba”-t tartanak; állott pedig a szluzsba abból, hogy miután különféle czeremoniák után a népet

megszentelték, megcsókolták mindenki-vel a fesszűletet — beteggel és egészséggel egyaránt. És lett a szluzsbának azon eredménye, hogy már másnap az egész községben el volt terjedve a járvány s egypár nap múlva a 900 lelket számláló helységben egyszerre tizenegy halott fektűt a ravatalon. E községben ez ideig az elhaltak száma a 150-et meghaladja, elpusztult tehát 16 százaléka a lakosságának. Ily borzasztó következménye van azok butaságának, kik jó tanácsal és orvosszerral segítségére kellene, hogy legyenek a népnek ily vész idején.” Így írja a „Kelet.”

Szedgéppek tesznek kísérleteket jelenleg a német birodalmi nyomdában. A feltaláló egy brüsseli gyáros, a gépet — mely állítólag nagyon jól dolgozik — maga állította fel. A gépnek két ember szükséges; az egyik lábával mozgásba hozza a gépezetet, s egyuttal kezével egy klaviatura-szerűt készítek billentyűit nyomkodva, előugratja a betűket és házagpótlékokat, melyek aztán egy hosszú sorba illeszkednek; a másik ember e sorokat rajza hasábkobba. E találmány a legnagyobb figyelmet érdemli meg, annyival inkább, mivel az eddigi e nemű kísérletek mind rosszul tűtöttek ki.

Osztrák-persa dolgok. A persa kormány a bécsi állam-nyomdában másfél millió levelező lapot rendelt meg, melyek márczius közepéig át szolgáltatódnak. A lapok felírása persául van szerkesztve s következőleg hangzik: „Rukliah Muchaberet” (közlekedő levelek); a lapok a persa czimmerrel is el vannak látva. A persa követ tegnappól levelet kapott fivéréből, Dshangir khántól, a teheráni fegyvertár igazgatójától, melyben az azt írja, hogy az oda érkezett osztrák katonatisztek már elkezdtek a katonaság begyakorlását, mely célból azokhoz néhány francia és orosz tolmács rendeltetett. A szintén Bécsből oda került karmester a fegyvertárban zene iskolát nyitott, melyben 170 katoná nyer oktatást a zenében. E katonák a sah parancsa szerint legelőbb is a persa és az osztrák hymnust fogják játszani. A Tebrisben székelő főkormányzó, Muzzafer-Eddin persa herceg a hadügyminiszter utján sajnálatát fejezte ki az említett osztrák tiszték előtt, a felett, hogy Teheránba utazásuk közben az ő városát meg nem látogatták, mivel ő igen szivesen látta volna őket. Ennek folytán a sah már el is rendelte, hogy e tiszték közül egynehány a tebris helyőrséghez menjen a katonákat tanítani.

A hüllenség büntetése Angliában. Ritka azon férfú, ki ne tett volna életében házassági ígéretet a nélkül, hogy csak esze ágában is lett volna csakugyan nőül venni azt, a kinek az ígéretet tette. Pedig talán még meg is esküdtött nagyobb hitellességnek okáért. Nálunk az ilyen meg nem tartott ígéreteket nem veszik valami nagyon szigorun, egy-két gyöngéd átok a cserbenhagyott kedves részéről, ennyi az egész. Meg nem tartott ígéretnek, ha ugyan más valami is nem járul hozzá — törvényes uton való megtorlására gondolni, ki is merne nálunk? A külföld egyes országban sokkal szigorubbban veszik az ilyen dolgokat. Bizonyosságul szolgálhat a következő eset: A londoni „Christian” című hetilap szerkesztőjének fia hülig szerelmes lett. A szép Miss Lizzy Brown volt az, ki egyszeri látásra is egy elbájolta őt. — Megismerkedtek. A Miss elfogadta a fiatal ember szerelmi vallomását, s szintén biztosítá őt viszonzerelméről. A gyöngéd viszony éveken át fenlét köztűk, mely idő alatt a fiatal ember ki tudná hányszor esküdtött meg, hogy neje csak Miss Lizzy lesz, senki más. Egyszer azonban mindinkább gyértűni kezdtek látogatásai s végre teljesen elmaradtak. Valami másik szép Miss bódította el a fejt. Most meg ennek udvarolt dühösen, s nem sokára nőül is vette. Miss Lizzy azonban nem elégedett meg a meg a küllömben is mitem erő busongással, pörbe fogta a hitlenjudvariót. — Közlezebb volt a tárgyalás. A bíróság a hüllent vétkecsnek mondá ki házassági ígéret megszegése miatt, s ezért 20) font sterling (2000 frt) bírságra ítélte. Így veszik ezt a dolgot Angliában és igen helyesen.

A második császárság titkaiból. Gyakran megesett, hogy derült időben Napoleon és Eugenia császárné a boulognei erdőben, kirándulásokat tettek a tó partjaira. Egy napon, midőn a császári pár ugyanott látszólag magánosan, de a titkos rendőrség kutató szeméinek őrzete alatt fel s alá sétált, egy kedves lánykát pillantott meg, ki a fű között jászott. A császárné nyájassan kérdé a lánykától, vajon szereti-e őt? Ő igen, felelé a kicsike, én szeretem magát, mert maga szép és jó. „Nos akkor jer, s beszéljess a császárral is, ki ott megy,” mondá a császárné. „Oh nem, mert őt nem szeretem.” „S miért nem?” „Azért, mert a papa azt mondta, hogy ő egy „canaille!” (gaz, süpredék ember.) A leánya kísérőjűtől annak szűlei után kérdezősködve megtudta a császári párt, hogy az vicomté Arthur de Lagneroniére senator gyermeke. A vicomté magas állásáról előmozdították a belga fővárosba küldték „követül.” Ha a leánya véletlenül nem mond bókot a császárnénak, minek utána császárról olyformán nyilatkozott, apja bizonyára még kegyvesztettebbé lett volna.

Második József császár levele egy főrangú nőhöz. Egy főrangú nő második Jozseftől azt kérte, hogy tanulni engedje fiát nevezni ki kapitányá; a császár következő levéllel válaszolt: „Asszonyom! épen nem látom be az uralkodó azon kötelességét, hogy valamely aliatvalójának alkalmazást kelljen adnia csak azért, mer az szűletésére nézve nemis ember. Vagy van

az őn kérvényében ez. Most említett okon kívül más, fontosabb is? Nem őn mondotta-e, hogy elhunyt férje érdemeit szerzett tábornok, s egy előkelő család ivadéka volt, s ezért reméli kegyelmétől, hogy másodszülttűt fiának, ki épen most tért meg utazásából, hadseregben századosi rangot fogok adományozni? Asszonyom! Lehet valaki nézetem szerint tábornoknak fia a nélkül, hogy hadászati képességei legyenek; lehet valaki egy előkelő család ivadéka a nélkül, hogy egyéb érdeme legyen mint az, hogy véletlen szésszéles játéka folytán nemis embernek szűletett, Ismerem fiát, és azt is tudom, mily ismeretekkel kell bírnia a katonatisztek. Mindkét tekintetben azt állítom, hogy fia a hadi szolgáthoz megkivántató képességekkel nem bír, és hogy sokkal inkább van elfoglalva saját szűletésével, mintsem oly szolgálattal teljesítsen, melyeket az állam egy katonatisztől megkíván. Egyedűl azért sajnálom őnt asszonyom, mert fia ép oly kevésbé válik be államférfiúnak vagy papnak, mint a mily alkalmatlan katonatisztnak. — Röviden szólva sajnálom hogy fia semmi egyéb, csak nemis ember. Adjon ki tülben hálát jó sorsának, mely megtagadott ugyan fiától minden tehetőség, de ezért viszont oly tekintélyes uradalmakkal kárpótolta, hogy ezeknek birtokában könnyen nélkülözheti kegyelmemet. Remélem asszonyom, miszerint nem lesz annyira elfogult, hogy be ne lássa azon okokat, melyek engem kényszerítenek ez elhatározásra, mely önnek talán kellemetlenül fog esni, de a melyet én annak daczára is szükségesnek tartok. — Isten őnnel asszonyom. Joakarója József — Kelt Lachsensburgen, 1787-ik évi aug. 4-én

Hogy készülnek a da'művek. A szerkesztők ép úgy alá vannak vetve bizonyos föltételeknek, melyek nélkül alkotni nem tudnak, mint a költők. Mindegyiknek más a munkarendszere. Így például Gounod csak akkor tud komponálni, ha az extasis nála bizonyos fokot elér. Ha Gounod jól van hangolva, sokat és sokáig dolgozik; e mellett egész idegrendszere folytonosan a legnagyobb izgatottságban van s így könnyen érthető, hogy fájdalmasan hat reá, ha zavarják. A mint mondják, Gounod asszonyt egy alkalommal majdnem férje szeretetétől fosztotta meg az, hogy gyűszűjét nem keresni a szobába, hol férje komponált. — Bellini nem volt képes dolgozni, ha nem volt szerelmes. Midőn azon édeskes lágy, az ő korát annyira jellemző melodiákat teremté, melyek őt híressé tették, hülig szerelmes volt. Rossini akkor komponált legszerencsésbben, ha hanyat fekvé pihenhetett ágyában. Mikor venája volt, fel se kelt ágyából, hanem hanyatt terülve folytonosan dolgozott. — Tollra, papírra nem volt szükség, mert emlékező tehetése ép oly bámulatos volt, a mily hitvány a hangja. Maga elé dndult egy egész felvonást és minden hangjegyet megtartott emlékében, s ha megunta a munkát, felkelt s gyorsan papírra tette a mit alkotott. — Auber ha komponálni akart, előbb megívott néhány pohár pezsgőt; Wagner pedig, mi általában ismert dolog, csak akkor tud komponálni, ha körülötte minden bársony, selyem és csipke. Lecocq mindenütt és mindenkor komponál, feltéve, ha nincs egyedül s nem a saját szobájában van. Ő komponál a vasuton, a gőzfürdőben, az utcán, midőn szakad az eső, sőt a mint mondják egyik darabját egy fogorvos előszobájában szerezte azoközben, mi; a foghuzás sora reá került.

Kisasszony diákok. Kievből írták, hogy az ottani egyetem nőtanulói igen erős kihágásokat követnek el. Ugyanis esténként magánosan hazatérő férfiakat rablási szándékkal megtámadnak. A „Kijevszky Liszto” jelenti, hogy a lap tudósítója maga látta, mikor eféle két nőtanuló egy fiatal embert a nyílt utcán megtámadott és prémes föltöltött leáratani akarta. A fiatal ember csak úgy menekülhetett, hogy kalapját ott hagyva elfutott. A két rabló kisasszony-diák szintén elvágott egy arra menő bérkocsin. A mint jelenti, nihilista érzelmű nőtanulók egy-egy nekik nem tetsző tanárra, sőt magára a rektorra is lövöldöztek revolverekkel.

(Gróf Somoskeői!) Otasz lapok szerint e hó 9-én Genua mellett San-Bemoban egy magyar szökevény gróft fogtak el az osztrák-magyar kormány megkeresése folytán. A „gróf” egy feltűnően szép angol ladyval lakott San Bemoban. Az elfogatás után a „gróf” urat Rómába vitték; a vasuton külön kupét bérelt magának s abban kísértette magát Rómába hol elfogatása miatt roppant lármat csapott s Crispi ügyvéd — volt miniszter — védszárnyai alá helyezkedett. Kihallgatása alkalmával Somoskeői Viktornak vallotta magát, s így talán ugyanaz, ki ezeltűl nemrégiben Budapestén képezte a közbeszéd tárgyát; beszél angolul, olaszul, franciául, németül, spanyolul és magyarul. A szép lady, ki grófia után Rómába ment, kétségbe van esve; gyászruhában, zoknya kérte a belügy államtitkár a gróf szabadon bocsátására iránt, igérvén nagy kancziót, de sikertelenül. A „gróf” ur bebörtönöztetett.

Megtűvődt a választásnál. M. ur tetőtől talpig katona, határozottan beszél és úgy is cselekszik. Egy nap így szól szép leányához: — Már ideje férjhez mened, leányom. Választottam is rézedre férjét. Hétfőn lesz az eskűvő, mert szerdán ezredemhez kell sietni. A szép leány nem

mert szólni, hanem szomorúan gondolt arra, hogy: ehhez kell férjhez menni, kit atyja választ, pedig ő is tudna magának választani. Beköszönt a nagy nap. A szép lány titokban sokat sírt, de elmegy a papoz. Minden jól folyt, csak mikor a pap azt kérdezte: — Szereti-e ezt az ifjút? A lányka így felelt: — Jobban szeretem a másikat. — Ki az a másik? kiáltá az atya, ki nagyon szereti leányát, és nem akar kedve ellen eszelekedni. — Hof van? — Ott áll az ajtóban. A jó atya rohan kifelé; mindenki azt hiszi, baj lesz, de nem: karon ragadja leánya jelöltjét és odaállítja az exvulgény helyére, szól: — Bocsánatot, eltévésztetem a választást. Adom áldásomat. A házasság rögtön megkötött.

— **A tényálladék megállapítása.** A londoni Lambeth kerület rendőri bírói bíróság előtt szombaton, jan. 18-án egy 59 éves férfi állt, névszerint Jones Tamás, ki bizonyos tárgyak roszakaratu megrongálásával — volt vádolva. — Egy éjel a dologházban volt s a következő reggelen szokás szerint, munkát kellett volna végeznie viszonzásul a szállás- és élelmetért; de ezt nem tette, hanem zárkájának ajtaját bezárta. — Panaszt tett a bírónál, hogy oly hideg volt, hogy lehetetlen volt dolgozni és így nem volt joga adolgházi igazgatóságának őt fogságban tartani. — Ellison úr, a bíró delutánra napolta el a tárgyalást. — Ennek folyamában Jones elővezetett, és mr. Ellison kinyilatkoztatta: „En elmentem a dologházba, néhány órára bezárattam magam a zárkába és a vádlottra rótt munkát (két mázsa követ szétörp) magam elvégeztem. A mellett azt tapasztaltam, hogy az e czeletra még csöfűtés által is átmelegített czelebán nincs hideg, ha az ember dolgozik és a tagokat mozgásban tartja. — Ezért a fogoly egy hti kény-szermunkára itelendő el.” Mit szólnak bírának angol kollegájuk e Salamoni itéletéhez?

— **Egy lelkiismeretes statisztikus** Midőn a császárság idejében statisztikai kimutatást akartak összeállítani tyuktójások átlagos évenkénti mennyiségéről, szokás szerint minden préféthez egy kérdő ívet küldtek. Midőn a különböző ívek beérkeztek a miniszteriumhoz, és a középízszeget kiszámították, nem kevéssé voltak meglepetve, hogy az egy fél tojással végződik. A préfétek egyes válasza újra átnézetek és ahhoz, a kinek ivén a fél tojás találatot kérdést intéztek, hogy vajon mi lappang ezen természeti csoda megett. A préfect kiűnő bürokrata és eszes ember — két tulajdonság, mely csak ritkán található fel egy emberben — a következő feleletet küldte: „Oly fontos dolognál mint a a statisztika lehető legnagyobb gondot fordítottam a pontos tudósításokra. Így megtudtam, hogy egy tyuk saját és a Seine departement határán egy tojást tojt, oly helyen, melyről nem határozhattam meg egész pontossággal, ha vajon a Seine departementhez, vagy az enyémhez tartozik-e? Ily kétséges esetben a legjobbnak tartottam, a tojás egyik felét saját kimutatásom számára igényem venni. — Ha kollégám is ily gondosan működött volna, akkor a tojás másik felét a Seine departement kimutatásában kellene feltalálnom!”

— **Ismét egy Ubrik-féle historia.** Neudorfban, Bentscken mellett, két agglégény földes ur él, kiknek nővére, egy gyönyörű, leány, 10 évvel ezeltől állítólag tébolyba esett. A két bátya ekkor a leányt egy kamrába záratta, semmit sem adva mellé, csak egy kis szalmát és naponként egy darab száraz kenyert. Azóta senki sem beszélt az eltűnt leányról, míg végre most a beniskeni rendőrségnek tudomására jutott e dolog, s azonnal vizsgálat alá vették a házat. Ott találták a leányt a kamrában, de hogy mily állapotban, azt lehetetlen leírni. — Lábai a térdén alul, minthogy össze voltak kötözve, összenőttek, ugy, hogy sem kinyújtzkodni sem járni nem tudott. Kisült az is, hogy egy cseppet sem örült, E barbár eljárás oka az, hogy a fiverek meg akartak osztozni az ő örökségén is.

— **A portómentesség, mely a Boszniában és Herzegovinában levő harcizosok és hozzátartozóik levelezésére engedélyezve volt mult hó végével megszünt, s csak a Bosznia és Herzegovinában elhelyezett főparancsnokságok, csapatok és intézetek kötelekébe tartozó személyek levelezésére szorították meg.**

Szini előadások sorozata.

F. hó 1-jétől.
Szombat: Csókáné asszony jutalmául „Két árva.” — Vasárnap: „A piros bugyellárás.” — Kedd, Szerda és Csütörtök: „Kornevilli Harangok.” Operett. — Szombat: B. Kautay Teréz jutalmául: „Ripacsos Pista dolmányá.” Népszimul. — Vasárnap: „Csece Panna.” Új népszimul.

IRODALOM.

— **A magyar sz. korona tartományainak megyei térképeit** — az 1876. évi új politikai beosztás szerint Hátsék Ignác által rajzolta kiadja Rautman Frigyes Budapesten. Ezen atlasz 80 térképet foglal magában, melyek egyes árakban 18 frt 50 kr., de összesen bekötött táblával együtt 15 frt-ért lesznék kaphatók, mely összeg havonkénti 1 frt-ral leróható. A térképek 3-5 dróbnként minden megrendelőnek bérmentve megküldetnek. — Az első kiadvány magában foglalja Pest-Pilis-Solt-Kiskunmegye, továbbá Tómas, Krassó és Kolozs megyék térképét és tanusodik a múlt tiszta, helyes kivitale és olcsósága felől, melyet felelegetül a bal-

ügyminiszter is a hatóságok figyelmébe ajánlott. Azt hiszik, hogy ezen kiadvány a közönség közt is igen számos példótára találand.

— **„Képes családi lapok”** 9-ik füzetének tartalma: A legyőzhetetlen. Elbeszélés. Írta: Bakács Sándor. (Vége.) Adrienne grófnő. Méry-től. Fordította Ujváry Ferencz. [Folytatás.] Személy Egy arab leány története. Vincenzi Karolytól. Az árva gondja. [Kötemény.] A hidegvíz-gyógyimó napjainkban. A Nyasza tónál. Dr. Weiland D. F. 461. [Színnyomata képpel.] Csak egy bádög-kanna. Humoreszk. Brentano F. után. Ribáry Ferencz. Az első lépés. A Nagyboldogasszonyról nevezett budavári főtéplom. A falu boszorkánya. A katonasors. Az élethől. Schäfer A.-tól. Egy kis tévedés. Az élszállt halhatatlanság. Két indan munda. A gyermeki test ápolásának fontossága. Brunold F.-től. Különfélék. Apróságok. Képek: Ribáry Ferencz. Az első lépés. A Nagyboldogasszonyról nevezett budavári főtéplom. Az árva gondja. A Nyasza tónál. A falu boszorkánya. A katonasors. Egy kis tévedés. Ezen füzet egy fél ívet bővítvé jelent meg egy színnyomata koppelékkel s kiállításánál fogva a parolásra érdemes. Ára egy füzetnek 30 kr. Kiadja Mehner Vilmos Budapesten.

— **„Képes világtörténet.”** Írta Dr. Ribáry Ferencz. Megjelentek már ezen műnek leendő megjelenését, most előtűnk fekszik a két első füzet nagy nyolczdrétes díszkiadása. A kiadó ezzel igazolta, hogy ígéreteinek nem csak megfelelt, de meg is haladta. — A mű belbeszeről természetesen csak annak további folyamában mondhatunk behatóbb íteletet, addig is a külsőre szorítkoznunk kell. — Ezen két füzet tartalmaz több sikerült eredeti rajzot az ókori elemű, építkezés és eszközei, úgy fegyvereiről. — A mű megrendelhető Mehner Vilmos kiadónál (Budapest, kalap-utca 4. sz.) és minden füzet ára 30 kr.

— **„Magyar Lexikon”** 21. és 22. füzetet jelent meg. Szerkeszti Somogyi Ede. Kiadja Rautman Frigyes Budapesten. Ezen füzetek mellékletei: Magyarország vízrajzi és magassági térképe és két eromütáni ábrák tartalmazó lap. Ára egy füzetnek 30 kr.

— **„Világtörténet”** a legrégibb időkől korunkig a művelt közönség számára írta Sebastyén Gyula. — Ezen általunk már felemlített Weismann testvérek kiadásában (Budapest, József-tér 8. sz.) megjelenő nagy nyolczdrétes szép illusztrációkkal ellátott kiadványnak most megjelent 2-ik füzet. Minden füzet ára 30 kr.

K Ö Z G A Z D A S Á G.

— **Borkivétel Svájcba.** Az „Ausztia” az osztrák-magyar kivétel viszonyairól egy terjedelmesebb közleményben részletesen szól a magyar borok kivételéről is. A behozatal Svájcba 10 év alatt megháromszorozott, és 1876-ban 2.163.156, 1877-ben 1.863.558 mázsát tett. Ez utóbbi összeg legnagyobb részét Franciaország szolgáltatta (mintegy 1.400.000 mázsát), Ausztia és Magyarország csak mintegy 31.000 mázsát. A kérdéses közlemény több szakértő véleményét közli az osztrák és magyar borok behozatala tárgyában, de valamennyi abban egyezik, hogy a magyar borok aránylag még mindig nagyon drágák (főleg a magas tuvar miatt), úgy hogy a közelről jövő olcsó francia borokkal nagyon nehezen versenyezhetnek.

— **A kukoricából olajat nyerhetni.** Cavaye Dingler Polytechnisches Journaiban a kukorica értékesítésének egy új módjára tesz figyelmessé, mialtál nagy mértékben lehet annak értékét emelni. A kukorica szemekben t. i. sok olajtartalom van, a mit a kukoricából nyert lisztben magán is észrevehetni, s ép ez olajtartalom okozza azt, hogy a kukoricából nyert liszt, sokkal kevésbé eltartható mint a búzaliszt, és hogy az ebből készített eledelek egy sajátságos mellékzellel is bírnak, a mit sokan nem kedvelnek. A kukoricazisztból az olaj-tartalmat a következő módon vehetni ki: szitálás alkalmával a liszt egy része, mint könnyebb, felfelé száll, s a szita felső részére rakódik le, ez tartalmazza az olajat míg a nehezebb, mely a szitán át le hull, a tiszta liszt; oly módon is megtörténhetik, különben az elválasztás, hogy a lisztet vízbe töltvén az olaj-tartalmu rész felül marad, míg a tiszta keményítő tartalmu alul ülepszik le. Ha már most a felül levő részt hydraulikus sajtoha tesszük, egyfelől tiszta olajat, másfelől jó olajpogácsát nyerünk, az alólról hullott rész pedig únom állandó liszté örölhető.

— **A hernyóirtás ügyében** a kereskedelmi miniszter a következő körrendeletet intézte a törvényhatóságok: Azon nagymérvű kárók, melyek csak a m. év folytan is a kártékony hernyók és rovarok irtásának elmulasztása által a gyümölcsöstenyészést érték, fokozott köteletségévé teszi a törvényhatóságoknak minden rendelkezésére álló uton és módon odahatni, hogy különösen a hernyóirtás a kellő időben szigoruan eszközöltessék. A hernyók irtásának elmulasztása nemcsak a mulasztást elkövetőnek okoz érzékeny kárt, hanem a hernyók terjedése által károsítja az irtást, esetleg teljesített szomszédokat is. Az általános érdek megkívánja tehát az irtást, és ennek tolytan megújítva ezennel az 1872. évben 2090. sz. a. kelt rendeletet, felhívom a törvényhatóságok, hogy esetleg több törvényhatóság példájára alkotmányos jogaival élve, szabályrendeletet is alkotva, de e nélkül is intézkedjék mentül előbb és sikeresebben a hernyóirtás ügyében.

— **Díszbúshus-kivétel Angliába.** Szedgeden, mint egy ottani lap írja, néhány nap óta angol ügybökök időznek sertésvásárlás és szállítás végett. A megvett sertéket ők maguk — ketten egy szolgálva — le is vágják s maguk készítik el a vasuti szállításra is. Ezuttal próbáképen csak 50 drb levagott sertést szállítanak Londonba s ha a vállalat kifizeti magát, az általuk képviselt angol sertésvágó-üzlet állandó összeköttetésbe lép a szegedi sertéspiac-czál, a melynek ez bizonyára nem kis lendületet adna.

GABONA ÁRAK

a f. é. feb. hó 22-én tartott heti vásáron.

	I. oszt.	II. oszt.	III. oszt.
Búza 100 klg. ft.	7.30 ft.	7.10 ft.	6.80
Kétszeres „ „	6.00	5.70	—
Rozs „ „	5.10	5.00	—
Árpa „ „	4.70	4.30	—
Zab „ „	5.50	5.30	—
Kukoricza „ „	4.10	4.00	—
Hajdina 100 klg. ft.	0.00		
Széna „ „	2.50		
Szalma „ „	1.00		

Nyílt-tér.*

Köszönet nyilvánítás.

Mindazoknak, kik holdogult édes atyám eltemetésének családi gyászunkban részt venni sziveskedtek egész családnk nevében hálás köszönetét nyilvánítja.

Kelemen Gyula.

Szerkesztői posta.

V. E. Sellye. A megtamadott „megjegyzéseket” szerzője nem szánta sajtó alá és e miatt cze-folatuk szerintünk szinte nagyobb nyilvánosság elé nem való, egyébként a valláspolitiká oly tár, melyen mi nem tárgyalásunk.

A. J. Bogdása. Feunnebbi megjegyzésünk szolgálhat válaszul. Az igen jeles fordításra arra való szaklapot kellene keresni. A kéziratot visszavételre fentartottuk.

Ft. St. J. úrnak Lakócsán. Közleményét csak pénteken kapván meg, már nem találtuk fevételére helyet.

NAGY FERENCZ
lapfajladonos.
HAKSCH EMIL KIS JÓZSEF
felelős szerkesztő. Szerkesztő társ.

Hirdetések.

Hirdetés.

Vb. **ROZS VENDEL** esődtömegéhez tartozó, Pécssett a főutczában fekvő ház **emeleti lakosztálya** egészben vagy megosztva, úgy több **udvari kis lakás**, valamint a kaputól keletnek eső **bolt** egészben vagy felsztova 1879. évi **ápril hó 1-től** kezdve hosszabb időre is **bérbe adandó.** Bővebbet ROSINGER IGNÁCZ tömeggondnoknál, (irodája Király-utca 19. sz. a.) 27 (0—3)

Hasonszenvi gyógyszerek.

(Házi- és kézi gyógyszerárak) a legjobb minőségben kaphatók **Sipőcz István** gyógyszerárának a „Szerkesztéshez” Pécssett.

Soda-viz.

Alolirt a t. ez. közönségnek szives tudomására hozom, hogy újabb berendezések folytán azon helyzetben vagyok állandó vevőimnek a soda vizet ingyen kézhez szállíthatni.

Ebbeli rendelések gyógyszeráróromban fogadtatnak el.

Sipőcz István,
gyógyszerész

34. (10—1) Pécssett.

A bőjti idényre

ajánlom njonnan beszerzett tengeri hal raktáromat nevezetesen „Schellysch”, „Cabliau” és Seuzungen fajtakat, szelenczénként 4 1/2 kilo tartalommal 1 ft. 75 kr. — 1 ft. 90 kr. 3 szelenczénél 30 kr. árengedős. **Fris beszózott háringek:** hollandi nagy 5 kilo cica 25 db. 1 ft. 75 kr., — norvégii zsirháring 5 kilo ca 50 db. 1 ft. 50 kr.; — **csemegeháring:** per 5 kilo ca 500 db 4 1 ft. 50 kr. — mind megkapható 3 frt-ért. — 6 frt-nál 1 ft. árengedős. **Páozolt halak:** Schellysch, Seuzungen, Cabliau, **Pe-csenyeháringek** pr. 5 kilo 2 ft. 80 kr. **Kilenczszeműek:** [Neunaugen] 5 kilo 4 ft., 3 ft. 40 kr. — 6 frt-nál 1 ft. árengedős. — **Elbel Caviar** [nem orsz. teljesen veszélytelen] pr. 5 kilo 7 ft. 2 1/2 kilo 4 ft.; 1 kilo 2 ft. 80 kr. — **Franozia Sardinia** a l'huil' 5 kilo 2 1/2, 1/2 adag. összesen 5 ft. 60 kr. 2 1/2 kilo 1 1/2, 1/2 adag 3 ft. 30 kr. **Hummer** 9 adag a 1/2 kilo. 4 ft. 40 kr. 5 adag 2 ft. 80 kr. **Haracz** 9 adag 1/2 kilo 5 ft. — 5 adag 3 ft. 10 kr. — **Nyers tengeri halak** 4 1/2 kilo 2 ft. — **Száritott tőke-bal** 4 1/2 kilo 2 ft. 30 kr. — **Ertesítvények** mindentűnyen, megrendelt árak Magyarország és Ausztia minden postaállomására bérmentve és ntánvétel küldetnek. Itészésrel nem találkozó árakat ugyan-csak postai utánvétel visszaveszek.

— **Öntesse Hamburg mellett.** Mohr A. L. 38 [1—1]

Fris kerti- és vetemény-magvak 34 (3—1)

— a legjobb csiraképeséggel — kaphatók **Cserta Ignác** „Az ezüst golyó”-hoz czimzett fűszerkereskedésében Pécssett (Király-utca, az „Arany-Hajó” mellett).

Pályázat.

Herzeg-Szöllös községben felállítandó 1500 ft. évi járandósággal összekötött

felelős őri állomásra

ezennel pályázat nyitattik, az állomást elnyerni szándékozók vagy írásban vagy szóval a H.-szöllösi bírónál **f. é. április 1-ig jelentkezzenek**, — a vállalkozók kötelesek vagy készpénzben 500 ftot, vagy telekkönyvezett birtokot annyi értékben lekötöni; — az egész külhatár beltelek és épületekben történendő kár megtérítése végett kivéve a tüz eseteket.

H. szöllös 1879. február 19-én.

Kulits Antal,
bíró.

33. (1—1).

Meghívás.

A pécsi takarékpénztár részvénytársaság évi rendes közgyűlésére,

mely f. évi márczius 16-én d. e. 10 órakor fog az intézeti helyiségben megtartatni.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés az 1878-ik évi üzletelményéről.
2. A felügyelő bizottság jelentése a megállapított mérleg, a tiszta jövedelem felosztása és a felmentvény megadása iránt.
3. Tizenkét igazgatósági tagnak 3 évre, és egy felügyelő bizottsági tagnak 1 évre titkos szavazás általi megválasztása.
4. Szabályszerűen beadott indítványok tárgyalása.
5. Kérvények előterjesztése.
6. Két tagnak választása a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére.

Mely közgyűlésre a t. ez. részvényesek azon figyelemzetéssel hivatalnak meg, hogy az alapszabályok 16. § a értelmében szavazati jogát személyesen vagy meghatalmazott által csak oly részvényes gyakorolhatja, kinek részvénye 1878. év utolsó napjáig nevére iratott és a közgyűlést megelőzőleg 3 nappal a társaság pénztáránál szelvényeivel együtt letétetett.

Kelt Pécssett, 1879. évi február hó 23-án.

Az igazgatóság.

Eladó Házak.

Pécssett, az Óposta-utczában levő 15. sz. ház (ezelőtt Komlókert), egészen ujonnan javítva nagy pinccével és kerttel, — valamint a Nepomuk-utcazi 29. sz. **emeletes ház**, a posta mellett és kívánatra az első háznál levő **kert házhelynek** külön is szabad kézből eladók. — Bővebb felvilágosítást nyújt a tulajdonos, Nepomuk-utca 29. sz. házbán a posta mellett. 29. (3—3)

(Magyar kiadás)
Férgyöngesség
37^{1/2} Kiadás
Az émegegővás
Laurentius 160
Tonácadó férfiak számára minden korban, segéy
Gyöngességállapotban stb.
Bizonyítékul, hogy e világhírű mű minden e szakban eddig megjelent könyvvel felülhálad, elegetdő lesz felemlíteni, hogy Laurentius műve már is 6 idegennyel fordításokban megjelent s annál fogva egyéb felidcsérésre nem szorul.
Az eredeti kiadás Laurentius 160 Lipcsében egy nyolczdrétes 332 lapnyi kötetben 60 bonczati ábrákkal minden könyvkereskedésben és a szörzónál is Leipzig, Sophienstrasse 7 B. megrendölhetetik. Ára 60 Kr. o. é.

Pécssett a Halpiacozon levő 20. számú, 2 térre nyíló földszinti sarokház 6 szoba, 2 konyha, egy pár ezer akóra való pinccével, — ugy a Czerékben igen szép helyen fekvő, — jó karban levő szálló szabad kézből eladó. 35. (3—1).
Bővebben értekezhetni a fent írt háztulajdonossal ugyanott.

Alulirott közhírré teszem, hogy a **Dóczi József** és **Dóczi Károly** esődtömegéhez tartozó szigeti országuton fekvő **koreshaház és meszár-szék**, ugy 7 hold rét és 3 hold szántóföld azonnal **bérbe adatik.**

Többet alulirotnál

Erőssy József, ügyvéd
tömeggondnok.

30 (3—2)

Étvágyhiánynál, gyengült emésztéssel és gyomorhajónál a legjobb, leghatásosabb és legkellemesebb és
GRAUER M.
egészségi liqueurje.
Kapható eredeti palackokban használati utasítással együtt 50 kr. o. é. **Édeskuty L.** Erzsébetter és **Neruda N.** hatvani-utca és vidéken minden nagyobb fűszerkereskedésben. **Elismerő-levél:** T. cz. Grauer Miksa urnak es. és magy. k. udvari szállítónak.
Van szerencsém értesíteni, hogy a fővárosi vegyész ur által mult évi novemberben vegyelemzett és egészségi szempontból kifogástalannak talált ugynevezett „Egészségi Liqueur”-t, kellemes ízű és kis mennyiségben étvágyt ébresztőnek, a gyomort nagyobb tevékenységre gerjesztőnek talaltam. Budapest, 1877. szept. 23-án.
Dr. Schmidt, s. k.
Bpest-fővárosi ker. orvos és egyet. tanár.
Magyarországi főraktár Budapesten **Grauer Miksa** oszt. czász. és magy. kir. udvari szállítónál, VIII. ker. kerepesi-ut 57. sz. a. gyarepületben. 247. (10—9)

EPILEPSIA

(Nehéz kór) és minden idegbe-tegyett **Dr. Killisch** szakorvos
Dresdá-ban (Neustadt) levélben értekezés utján. Eddig már 11,000-nél több betegségű eset volt gyógykezelése alatt.
252 (11—10)

Párisi világkiállítás 1878
2 arany- és egy eüst-éremmel kitűntetve.
GANZ ÉS TÁRSA,
vasöntöde és gépgyár-részvény-társulat,
Budapesten, II. ker.
9 (20—4) Ajánlják
kérgöntetű hengerekkel ellátott hengerezékeiket
melyek néhány év óta a bel- és külföldi malomokban eddig használatban lévő köveket mindinkább háttérbe szorítják, és a kisebb malomokban is, az óriás kiűnőbb minőségű végett igen előnyösek.
Ezenkívül mindennemű gép- és öntödei munkálatokat, kérgöntvényű kerek-eket bányászati munkálatokra stb. ajánlják.